

Eikä meitä muita siellä tunnettu
Meidät nähtiin vain yhden takaa
Joka heilui niin pirusti kuin humala on miestä
Aina ajanut ennen kuin makaa

Sitä lattiaa siivottu on koko viikko
Ja heiniäkin kannettu mettään
Nyt yksi siellä potkii ja heinäkenkä heiluu
Niin sujuvasti, ettei osu kettään

Siellä pöytiä pinottu toisensa selkään
Ja vedetty on nyöreillä piukkaan
Mutta heiluva vieressä iloa kun pitää
Löytää kinttu jo liiankin liukkaan

Sitä riemua riittää kun lattiaa käypi
Ja naurua hamehelimain alla
Eikä nouse se potkija heinäkenkä-herra
Vaan yhä kierii lattialla

Sitten vuoro on siikasen naapurin aitan
Ja vuoronsa komiasti käyttää
Sitä joka poika tahtoisii kylilläkin viedä
Vaan aina niiaa ja selkänsä näyttää

Joka parru on seinässä viulusta kuullut
Joka hirsi on hanurien veikko
Ne on seisoneet lystien pitojen päällä
Aina aamuun, kun mies omppi heikko

Sinä liiku ja jalvoja liikuttele
Sinä korttasi kannan ja laula
Se on laulu kuin pajunoksa pellolla
Jolla kuultava, kultainen kaula

Sitten lähtee se Hermanni hölkälle
Jonka housut on paikattu jälleen
Sillä jalka kun nousee ja koko kylä soi
Kuka muu voisi tanhuta tälleen?

Jo on pitoa yllin ja kyllinkin
Jo on pitoa pirtistä kuultu
Eikä laannu se laulu ei soittokaan
Vaikka joskus on väärin niin luultu

Sieltä iskevät tulta ja tarinaa
Tähän yöhön kuin raitilla herrat
Sitä etsiä saa tänä päivänä täältä
Kuinka elettiin tuhannet kerrat